

Nijenhuijzen bleef werken tot zijn 65e (29 januari 1979.) Maar er komt toch de dag dat je aan de wal moet, ook voor hem. Hij is na zijn pensionering op doktersadvies aan het werk gebleven, koffieautomaten vullen. Toen hij daar mee moest stopten werd hij al snel dement. Nu heb ik weleens spijt dat ik hem toen niet vaker ben gaan bezoeken, maar dat besef je pas als je zelf ouder ben en bepaalde mensen gaat missen.

De kapiteinsoverdracht van de Waalwijk ging nogal vreemd in mijn ogen. Normaal komt een opvolger ruim van te voren aanboord om op een vreemd schip ingewerkt te kunnen worden, vaart soms zelfs een reis mee.

De laatste reis van Nijenhuijzen als kapitein op de Waalwijk, in december 1978, was niet naar Bazel maar naar Reisholz bij Düsseldorf met rollen ijzer uit IJmuiden. Leeg naar Rotterdam en daar gingen we zonnebloempitten laden voor Bazel en in Amsterdam nog wat zakgoed cacao bonen voor Mannheim en Strasbourg. En in Amsterdam zou de opvolger aanboord komen.

Nu dacht iedereen dat het mijn vader zou zijn. Want degene die meer rechten zouden hebben wat dienstjaren e.d. betreft hadden geen interesse want op de S boten had je een veel mooiere woning. Mijn ouders waren ook in Amsterdam dus ik 's avonds van de Levantkade naar de Coenhaven waar ze lagen. En het eerste wat mijn vader zei is "weet jij wie je kapitein wordt" dus ik zei nog lachend "ja, jij", "nee, bluffie" was het antwoord. Ik dacht eerst dat hij een grapje maakte, want die nam niemand serieus. Maar dat had hij 's middag op kantoor te horen gekregen. Toen ik 's nacht weer aanboord was heb ik niks meer gevraagd en 's morgens op (11 december 1978) zijn we langzij de zeeboot gegaan en Nijenhuijzen liet mij de cacao bonen laden en vertelde nog niks. Toen kwam bluffie met zijn schip langzij, geladen met boomstammen van voor naar achteren en ik maakte nog een grapje; daar kan je niet veel cacao meer tussen zetten. Kreeg gelijk de opmerking "ik ben je kapitein, als je dat nog niet weet" en dat wist ik (formeel) dus nog niet.....

Hij bij Nijenhuijzen de woning in en na een kwartier moest ik even meelopen en in de stuurhut zei Nijenhuijzen; "dit is de stuurhut en hoe het werkt dat weet Floris" en zo liepen we via de machinekamer naar het voorschip en weer naar achteren. Nijenhuijzen had zijn eigendommen de avond er voor al afgehaald, pakte nog een tas vertrok via de touwladder over de zeeboot en ging naar zijn auto. Bluffie heeft daarna zijn spullen overgezet en zijn schip vertrok met een aflosser(?).

Toen we klaar waren met laden heb ik voorgesteld dat ik de Waalwijk zou verhalen en dat was prima. Papieren aanboord en we gaan op weg naar Bazel. Het eerste stuk heb ik gevaren om bluffie wegwijs te maken en in de eerste sluis Wijk bij Duurstede verteld hoe je met deze schepen het beste in een sluis kon afmeren. Je laat de motor aan de afmeerkant langzaam vooruit draaien en met de buitenkant achteruit en met de kopschroef hou je het voorschip tegen de kant. Doe je dat anders om dan duw je het water tussen het schip en ga je dwars de sluis in. De remweg van deze schepen is net zo goed als op de Moswijk dus zo moeilijk is het niet. De volgende sluis in Tiel wist mijn nieuwe kapitein het wel en ik ging naar voren om in de sluis vast te maken. Maakte hij toch de vergissing om de binnenste motor achteruit te zetten en we gingen dwars de sluis in, dus ik roep iets van "de andere (bakboord) motor achteruit" kreeg toen het antwoord "ik ben de kapitein en ik maak uit hoe we varen".

Tja, dan ben ik jong en koppig en dan zal je ook "de kapitein" zijn ook en zoek het

lekker zelf uit. Onderweg waren er nog meer andere voorvallen, maar omdat de sfeer al slecht was werkte dat zeker niet mee ten goede.

In Bazel ben ik gelijk naar de rederij Zürich gegaan alleen het kantoor was dicht en zoals later bleek dat ze niet meer in de stad Bazel zaten maar in Birsfelden. De Reis daarop ben ik daar wel geweest en gelijk aangenomen, ik kon op 1 maart beginnen.

Bij de NRM waren ze daar niet blij mee en moest in Amsterdam maar eerst komen praten. En daar kreeg het rare voorstel om een kapitein te kiezen en een schip en dat zou geregeld worden... ik was (pas) 19 maar snapte wel dat ik daar niet veel aan had, want dan moest een andere stuurman het veld ruimen voor mij. Mijn besluit stond vast ik ging naar de Zwitsers. En ik weet nog steeds niet waarom en hoe ik er op kwam om naar de Züricher te gaan, ik kende wel de schepen die erg modern waren maar geen bemanningsleden.

Later hoorde ik van Nijenhuijzen toen we opvarig naar Reisholz waren hij in sluis Wijk bij Duurstede opdracht kreeg om kantoor te bellen. Dat doe je dan op de sluis want via de marifoon (radio Scheveningen) zijn de gesprekskosten behoorlijk. Toen hoorde hij pas wie zijn opvolger zou worden en dat hij absoluut niks (aanboord) mocht vertellen. Het was niet netjes op kantoor verteld, volgens mij waren ze te bang dat die ouwe dan gelijk naar huis zou gaan. En ik weet nog tijdens het laden van de zonnebloempitten dat de ouwe zei "zou bluffie al aan het pakken zijn?" en ik antwoordde "dat doet hij toch altijd als er een schip vrij komt".

Het lijkt me een nare manier om zo met pensioen te gaan en of dat dit door de walkapitein of personeelschef is geregeld weet ik niet, maar het was onfatsoenlijk!

Bluffie had iets meer dienstjaren als mijn vader en dat was de doorslag (reden) geweest. Na een jaar was bluffie weg en is mijn vader toch kapitein van de Waalwijk geworden, die toen als koppelverband (dus samen met een duwbak) voer.

Mijn vertrek ging ook nog vreemd. Ik moest op 29 januari 1979 examen doen (vooropleiding schipper) in overleg met kantoor zou ik dan naar huis gaan en gelijk afhuizen. We lagen in Höchst bij Frankfurt, ik zou de nachttrein nemen en later in Amsterdam mijn spullen vanboord ophalen. Ik had mijn koelkast e.d. verkocht aan de matroos. Dat zou via de NRM gaan, door bluffie nog een soort kwitantie laten maken. En toen vertrokken, krijg ik thuis (mijn ouders hadden een KNSM woning in Amsterdam Noord) telefoon van personeelszaken van de NRM, hoe laat ik vertrokken was en hoe dat gegaan was. Bleek dat bluffie mij als vermist had opgegeven!! Ik was zonder toestemming vertrokken en dat betekend op staande voet ontslag. Gelukkig kon ik duidelijk maken dat ik netjes vertrokken ben en hem zelfs het beste gewenst had.

Waalwijk overdracht Nijenhuijzen

Written by Floris

